

"MATELOT"

Supliment al Revistei "România Maritimă și Fluvială. Magazin"
Periodic al LIGII NAVALE ROMÂNE

Nr. 18 / 15 AUGUST 2018 Colegiul de redacție al acestui număr:
Stefan BAGDASARIAN, Mihai COSTACHE, Florin GUSMAN
Constantin SIBINESCU, Aurelian SFECLĂ, Dorin VOROVENCI,

E neprețuit! -Se distribuie gratuit!

IUNIE — „LUNA APELOR”

În fiecare an, în luna IUNIE, sărbătorim:

- La 8 iunie : Ziua mondială a oceanelor;
- La 24 iunie : Ziua apelor române;
- La 27 iunie : Ziua mondială a pescuitului;
- La 29 iunie : Ziua internațională a Dunării.

A devenit o tradiție ca aceste zile să fie sărbătorite de filialele Ligii Navale Române.

Clubul Marinarilor

India, Vishakapatnam, un port vizitat în trecut, frecvent de nave românești, de unde se încărca minereu de fier. Comandantul navei Granit, un prieten devotat al lui Bachus trecea printr-o noapte teribilă la intrarea în port; tunetele și fulgerele se produceau atât de frecvent, încât parcă ar fi fost lumini de discotecă.

Manevra de intrare se desfășura greu în secvența : Toată Viteza Înainte, Jumatate VÎ, Foarte Încet Î, TVÎ, FÎÎ, JVÎ, și tot așa vreme de două ore. Șeful mecanic sună la comandă:

-Comanda, ați nimerit portul sau mai faceți săpături?

-(liniște)

Până la urmă, s-a intrat în port și pe la trei dimineața se așternuse liniștea, echipajul se odihnea după o seară infernală. Dar liniștea nu a ținut mult, pentru că pe la cinci dimineața, când activitatea portuară era oprită iar navele acostate păreau ca lipsite de viață, se aude pe navă și la exterior: ATENȚIUNEEEE! Către echipajul navei Granitul! Dacă până mâine nu-mi aduceți două sticle de Whiski, vă dau în gât că ați făcut bișniță! În câteva minute tot portul s-a animat, nimeni neștiind ce s-a întâmplat, mai ales că nimeni nu înțelegea limba română. Autoritățile, care dormeau duse, așa cum se întâmpla în majoritatea porturilor indiene mai mici, au sărit ca arse și au venit către navă, în mare viteză, speriate de vreo catastrofă. La navă, „Bravul” comandant a apărut, în maiou și chiloți și le-a comunicat agenților portuari de la scară că nu este nimic, s-a defectat instalația de comunicații a navei! În câteva minute liniștea a coborât asupra portului, ca și când nu s-ar fi întâmplat nimic.

După noaptea grea vine o noapte de destindere. Unde? La Clubul marinarilor. O casă ca de țară, cu o prispă lată, cu câteva trepte ce coborau în grădina cu mese, la care marinari de pe cele câteva nave care operau în port se destindeau, cu câte o bere în față și cu povești marinărești. Pe prispă, în stânga scărilor se prezenta o formație din câțiva instrumentiști care susțineau programul artistic.

Atracția serii, considerată de organizatori, era **Programul de Striptease**. În dreapta prispei erau câteva mese, la prima stând abătut, probabil de contactul cu licorile bachice (în majoritatea cazurilor: Vodca Săniuța), imprezibilul comandant al navei Granitul. Programul de striptease era atât de anost, vreo trei-patru fete apăreau pe prispă cu rochii pe ele și apoi pe ritmul muzicii lăutarilor se dezbrăcau. Sub rochii aveau sutiene și chiloți strălucitori pe care îi dezbrăcau și în final rămâneau cu chiloți și sutiene din pânză albă. **Dezamăgire totală!** Vajnicul comandant abătut, stând la prima masa de lângă locul de desfășurare a stripteas-ului, părea și mai abătut văzând că nicio fată nu-și arata ceea ce toată lumea se aștepta. Așa că” și-a luat inima în dinți” și când ultima dansatoare făcea reverențe, așteptând aplauzele publicului, care văzând despre ce e vorba, nici nu mai băgau în seamă programul artistic, se ridică de la masă, neașteptat de agil, și-i trage în jos chiloții de pânză divei. Dintr-o dată aplauzele au izbucnit frenetic, dansatoarea era să cadă în grădină împiedicându-se în chiloții ajunși la glezne și încercând să-și acopere partea mult admirată dintre picioare.

Entuziasmul auditoriului s-a oprit, aproape brusc, când în grădină a pătruns poliția, dându-ne pe toți afară și închizând clubul pe motiv că fetele nu aveau licență să se dezbrace de tot.

Am mai stat în port încă o săptămână și spre sfârșitul perioadei s-a redeschis clubul, dar nu mai era „faimosul” program de striptease.

Dorin VOROVENCI

SIMFONIE IN ALBASTRU /1

Trebuia să încep într-un fel. Ieri 19 decembrie anul de grație 2017, un bun amic m-a rugat să îl ajut cu o povestioară hazlie pe care să o publice în ziarul Matelot. De ziar încă nu știu nimic însă pe amicul meu nu pot să îl refuz. Și nici pe mine. De mult aveam în gând să mă apuc să aștern pe hârtie amintirile, multe, puține care mă leagă de mare și de meseria de marinar, navigator sau vaporean cum eram numiți pe vremea când țara asta frumoasă, cea mai frumoasă dintre toate țările pe care le-am văzut, avea o flotă comercială fantastică, condusă de oameni deosebiți și exploatată de cei mai destoinici marinari din lume. Nu delirez, noi marinarii români încă suntem cei mai valoroși, pregătiți, iscușiți sau cum vreți voi să ziceți, dintre toate națiile care își trimit bărbații, acum și femeile, pe mările și oceanele planetei.

De ce îi trimit? Ca să facă ce ? E aici e întrebarea. Să facă față luptei continue cu marea cu problemele echipajelor, ale navei care ori este prea bătrână ori prea nouă ori prea chinezească. A era să uit de VREME. Să nu se supere pe mine. Trebuia să o trec prima. O să mă consult cu doi amici care zilele astea trebuie să se întoarcă din prima lor traversare a oceanului Atlantic cu un iaht. S-au întâlnit un pic cu bau-bau Vremea (rea)... Dar asta e o altă poveste.

Ce trebuie să faci pe mare și cum trebuie să te pregătești pentru a face față acestei aventuri continue sau ” never ending story”? Frumoasă melodia și chiar mesajul pare inspirat și strâns legat de viața de vaporean.

Vaporean era termenul generic care cuprindea întreaga breaslă: căpitani, ofițeri de punte sau ofițeri mecanici, nostromi, timonieri, ajutoari mecanici, strungari, marinari, motorști și...bineînțeles BUCĂTARI. Cu cei din urmă, acum realizez faptul că nu îi putem încadra în cele două mai categorii, carcalaci și șobolani. Staful de la bucătărie dar în special bucătarul era după comandant al doilea om ca importanță pe vapor. Uneori pe locul trei doar dacă secretarul de partid, pe vremea mea unicul partid, era om de treabă. Nu glumesc. Dacă mai greșeai, grav, asta era singurul la care m-ai găseai înțelegere. De ce? Pentru că MAREA NU IARTĂ!. Asta e filozofie grea, mai bine nu mă bag pentru că nu mai termin povestea hazlie. Dar promit să revin.

Povestioară hazlie, sper!

În 1983, în luna august, termin Institutul de "Marină Mircea cel Bătrân" din Constanța. Am început cariera asta frumoasă în 1974. Cu altă poveste frumoasă, Liceul Militar de Marina "Alexandru Ioan Cuza" tot din Constanța. Doamne câte am de povestit. Opt ani de școală cazonă plus anii petrecuți pe mare. Nu cred că îmi ajung filele din Office Word 2007, poate Word-ul 2016 să mă ajute? Voi vedea. Toate la timpul lor.

Am terminat așadar, după opt ani grei, pregătirea teoretică și puțin, dar suficientă, o să vedeți, pregătirea practică și marinărească. După două luni de la absolvirea „clocitoare de amanți”, cu repartiția guvernamentală în buzunar, pe care o foloseam în loc de legitimație de serviciu dar și pentru vrăjit, fermecat-împachetat gagicile, petreceam într-un bar din București, mai precis barul din hotelul Național. Pe la ora 11 și ceva, fix, apare o patrulă de milițieni care ne solicită să prezentăm buletinele și legitimațiile de servicii. Fetele, că eram cu două, canci, eu mândru scot repartiția guvernamentală. Milițienii, normal bine pregătiți ca și actualii polițiști, nervoși pentru că fetele nu aveau servicii, pentru că nu le plăcea munca, să fie clar domnilor guvernanți și parlamentari nemernici. Scuze nu m-am putut abține, dar mi-am adus aminte de chinul prin care trec cadeții noștri acum în căutarea unei nave pe care să efectueze stagiul obligatoriu. Doamne câtă nedreptate în țara asta. Revin promit, trebuie să fie ceva hazliu și așa o dăm sigur în plâns.

Milițienii nervoși pe frumoasele mele prietene dar mai ales pentru că nu înțelegeau unde lucrez eu, ne-au luat pe sus și ne-au dus la secția de miliție, la șefu'. Șeful milițienilor, când le-a văzut pe fete, frumoase, aranjate și recidiviste pe problema cu "**nici pâine fără muncă, nici muncă fără pâine**", nu mai țin minte exact ce măsură a luat împotriva lor, însă pe mine m-a speriat atât de tare încât am executat întocmai și la timp ordinul. Adică în 48 de ore să mă angajez și să mă prezint la el cu legitimația de serviciu, altfel mă trimite la pușcărie.

Fără să îi spun mamei, Dumnezeu să o odihnească!, ce am pățit, am tăiat-o repede la Constanța unde, Țache parcă, inspectorul de personal de la vestita Întreprinderea pentru Exploatarea Flotei Maritime NAVROM prescurtat NR (în traducere liberă Neamuri și Relații), m-a luat tare. Târziu, foarte târziu tinere. Nu mai am vapoare bune și văz că nici aviz n'ai (o să revin pe larg, foarte pe larg cu problema avizului, promit). E clar nu îți place munca. Ce să fac cu tine? El încerca să scoată ceva șpagă da ...eu nimic. Atunci nu vedeam nimic decât legitimația de serviciu în 48 de ore sau pușcăria. A mai bălmăjit inspectorul de personal ceva și în cele din urmă m-am trezit cu repartiția la navă și normal cu prețioasa legitimație de serviciu. Da chiar așa, aveam și legitimație de serviciu sau doar Carnetul de Marinar? Nu îmi mai aduc aminte, poate mă ajută careva, unul mai sănătos.

Mă prezint la navă, normal cu gândul să o tai cât mai repede acasă, pardon la secția de miliție să mă scap de pârnaie. Mă prezint la comandantul nave Florești stimabilul, neprețuitul și unicul, domnul care mi-a rămas tovarăș, COMANDANTUL Nicolae Berbec. Mare OM!, Mare Character!. Nici nu a trebuit să deschid gura că m-a citit pe loc. Poimâine terminăm de încărcat minereu pentru Galați, facem numai alimbări. Mergi acasă, pregătește-te, te prezinți mâine seara la 18:00, intri în tură. Mulțumesc Doamne Dumnezeule!, mare este puterea Ta!. Am plecat val vârtej direct spre secția de miliție. Nu m-am gândit că o să ajung după ora 20 și ceva, fix, așa că abia în tren am realizat că șefu' la ora când voi ajunge eu în București ori doarme, ori e la șpriț. Așa că eu am început invers. M-am trezit în București. Dau o fugă la secția de miliție, sefu' normal în treaba lui aiurea sau acasă la nevastă, eu norocos, că la vremea aia nu aveam nevastă și politicos întreb dacă mai e cazul să mai revin cu ...legitimația de servicii a doua zi când sosește șefu'. Ăla care era ofițer de serviciu, nepoliticos, nu mai văzuse Carnet de Marinar, așa că a trebuit ca a doua zi la ora 6 fix de datat asta, să fiu prezent la ușa lu șefu'. Așa am făcut și așa am scăpat prima data de pârnaie. **Urmăriți în continuare!**

Mihai COSTACHE

27 de Cuvetari la un pahar!

1. Vodka baută cu măsură e bună în orice cantități.
2. Răzbunarea e dulce și nu are calorii.
3. Când bărbatul are o situație proastă, caută o femeie. Când situația se îmbunătățește, mai caută una.
4. In dictatură, cineva te folosește cum vrea. In democrație, ai dreptul să-l alegi pe cel care o să te folosească așa cum vrea el.
5. Mai rău decât un prost leneș, este un prost cu inițiativă.
6. M-au urmărit multe gânduri profunde, dar am fost întotdeauna mai iute decat ele.
7. Întâmplarea e inevitabilul apărut din senin.
8. Dacă șeful e idiot, lasă-l s-o afle de la altul.
9. În orice căsnicie, cineva are întotdeauna dreptate, iar barbatul niciodată.
10. Nu-i greu să te lași de băut, greu e sa înțelegi de ce trebuie să te lași de băut.
11. Oamenii cu bani sunt de două feluri: apărați de poliție ori căutați de poliție.
12. Și în casa de nebuni există vecini.
13. Oricât te-ai strădui, cineva va munci mai puțin decât tine și va câștiga mai mult.
14. Principala problemă a omului este că el singur își crează probleme.
15. Dacă cumva nu ai griji și dușmani, e posibil să nu te fi născut.
16. Cine muncește toată ziua nu mai are timp să câștige.
17. *Viața e liniuța dintre data nașterii și data morții.*
18. Sărăcia nu se vindecă. A dovedit-o medicina fără plată.
19. Dacă într-un cuvânt de cinci litere ai comis șase greșeli, una e de prisos.
20. Un adult e omul care nu mai crește în înălțime și începe să crească în lățime și grosime.
21. Prietenii pot fi și falși, dușmanii sunt întotdeauna autentici.
22. Nu-ți băga în cap toate fleacurile, fiindcă nu-ți mai rămâne loc pentru prostie.
23. Un optimist este un om insuficient informat.
24. Dacă la o întrebare îți răspunde un filozof, nu mai înțelegi ce-ai întrebat.
25. A doua căsnicie e victoria speranței asupra experienței.
26. Logica este știința care îi permite bărbatului să nu înțeleagă femeia.
27. Pe oaspete, oricât de bine l-ai hrăni, tot se îmbată.”

Material cules de

Aurelian SFECLĂ

Amintire de la Ligă

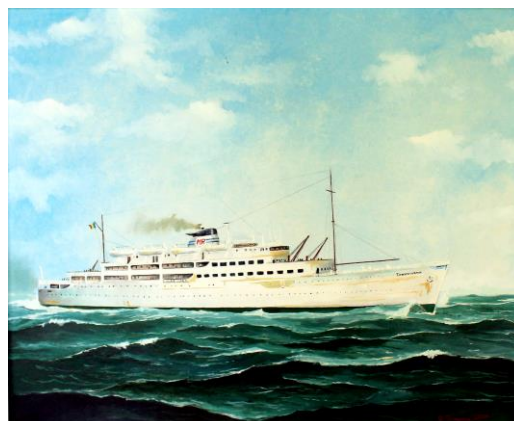
Cu vreo 6 ani în urmă la o ședința săptămânală la filiala București care se întâmpla într-o zi de marți, am luat cuvântul. În sală vârsta medie a membrilor, fiind de peste 60 de ani, și am cerut respectuos ca să se schimbe ziua din săptămână în care se întâlnesc membrii filialei, pentru ca să poată veni și cei care nu sunt pensionari. Unul dintre membrii care prezida ședința, a explicat ca așa este de când s-a re-înființat filiala, că s-a mai discutat acest aspect, si că nu o să se schimbe nimic. Am răspuns, că încet, încet rândurile se restrâng, anii trec și vor fi din ce, în ce, mai puțini membri, statisticile confirmând acest lucru. Iar într-o bună zi, am să vin, și o să rămân singur, fiind cel mai tânăr dintre toti, la cei 37 de ani ai mei. Replica finală am primit-o de la redactorul revistei Romania Maritimă și Fluvială, care a răspuns respectuos: **Nu-ți face grijă tinere, îți vine și tie rândul !!** .

Dar , Aștept în continuare să se schimbe ziua când se întâlnesc membrii la filiala București, să rămân singurul membru și să-mi vină rândul. **P.S. Cei doi interlocutori s-au dus de mult.**

Cristian MUNTEANU

Marinarul de la pupa / Bandula bună dar nefolosită!

În anii "69", M/N TRANSILVANIA (1938 – 1979) cu lungime de 128,55 m, și 412 pasageri la bord, nemaivând comenzi pentru celebrele sale voiaje: Tururile din Marea Mediteraneană, și Marea Roșie efectua voiaje de 2 zile, de la Constanța la Istanbul (176 mile marine) și înapoi. Turiștii în marea lor majoritate erau europeni, din care o parte nordici. Din Lagărul Socialist apăreau pe navă foarte puțini, iar pe români îi numărai pe degete. Atunci când urcau români la bord, tot echipajul afla la masa de seară.

Plecarea se făcea în pragul serii, drumul durând c.c.a 10 ore. Viteza era de 18 noduri, deși viteza maximă dezvoltată de navă era de 25 noduri. În ziua următoare se vizita organizat Istanbulul cu autocarele, sau pe cont propriu. Seara, târziu, prezența obligatorie la bord. și în dimineața următoare avea loc marșul spre Constanța.

Într-unul din voiajele sale din luna August (nava efectua 15 voiaje pe lună), la întoarcerea de la Istanbul, dana 10 din fața Gării Maritime Constanța era ocupată de un alt pasager, astfel pentru TRANSILVANIA a fost repartizată dana nr. 8 a portului, care se afla destul de aproape de GARA MARITIMĂ CONSTANȚA. Această dană era mai scurtă decât nava având lungimea de 90 de metri. Caracteristica ei principală: arăta ca un cap de pod în mijlocul bazinului portuar.

Zi senină, aproape de miezul zilei, marea destul de linistită, nava întoarsă dintr-un voiaj de rutină se apropia încet, încet de dana numărul 8, pe drum NW 350° .

Pe comandă, Căpitanul navei (pe vremea aceea Comandantul) ZANCU în ținuta de vară /albă cu tresele pe umăr și cascheta pe cap, dădea comenzile necesare pentru acostare.

Pe punțile superioare se aflau, curioși, toți pasagerii de la clasele de Lux, a I-a și a II –a. Cei de la clasa a III-a doar câțiva, restul se pregăteau pentru debarcare.

Întrucât atunci motoarele nu puteau fi controlate direct din comandă, au început să fie date comenzile din cele două telegrafe pentru mașină, motonava având două motoare diesel de câte 7200 C.P.fiecare : Stop mașina, Foarte Încet Înainte. Stop mașina, Foarte Încet Înainte, ș.a.m.d. Pentru Ofițerul I de Cart de la Punte se dădeau comenzile pentru unghiul cârmei: Drept Așa, 5 grade Tb, Cârma O, Un întreg ritual în care Experimentatul Căpitan era Maestru.

Manevra reușește de minune! Asta în APLAUZLE pasagerilor aflați pe punte! Căpitanul ZANCU lipind nava de cheu într-o manieră atât de elegantă, cum nu am am întâlnit-o în viața mea pe navele pe care am fost ambarcat, indiferent de câți comandanți au trecut prin comenzile lor.

După care care, prin portavoce Căpitanul a ordonat Ofițerului III punte care se afla în Prova: **Bateți bandula!, Mola parâma prova!** și pentru Ofițerul II Punte cel din Pupa care nu vedea comanda: **Bateți bandula!. Mola parâma pupa!**

Din acel moment a început **Baterea bandulei!**. Odată, de două ori, de trei ori, până la urmă, marinarul din prova nereușind, a dat bandula Șefului de echipaj care din prima a reușit să ajungă cu bandula la operatorul portuar și parâma prova a fost coborâtă spre babaua după mal cu gașa. Dar la pupa, Mare dandana! Marinarul lovea bordajul navei cu para bandulei întrucât nu avea deschiderea din prova. Văzând că nava se larghează de pupa, Căpitanul ZANCU a cerut ofițerului de punte să bată el bandula. Dar în zadar, distanța mare până la cheu, valurile mici dar și vântul au început să desprindă de dană nava. Căpitanul destul de enervat, a abandonat manevra, a recuperat parâma prova și nava ajungând în derivă în mijlocul bazinului, a cerut să fie asistat de un remorcher.

Nici nu te gândești ce poate face un marinar nepriceput pentru un echipaj!

Florin GUSMAN

GÂND PENTRU PATRIE

Să lași o țară și un popor,
Pentru un rău conducător,
Te poți numi: UN TRĂDĂTOR ?
Pe unde aș fi și oi colinda,
Voi spune în suflet: ȚARA MEA!
Legat voi fi în veci de ea.
Pământul pe care m-am născut,
Rămâne mereu: PĂMÂNT SFÂNT!
Și cele rădăcini de ȚARĂ,
Vor tot lăsa, ca DOR să apară!
Oricât de smulse ar fi ele
Cât voi trăi, nu uit acele.

MOTOCICLETA

Te iubesc motocicletă,
Mai presus ca o vedetă.
Pretutindeni mai plimbat,
Multe plăceri tu mi-ai dat.
Frumoase fete mi-ai cules,
Cu ele, pe drum, să dansez.
Lipindu-se de trupul meu,
Formam mereu, un cuplu nou.
La a mea viață înaintată,
Mă simt tânăr, ca altădată.
Mintea, gândul se destinde,
Libertatea mă cuprinde!

Stefan BAGDASARIAN
(Ofițer care a fugit, că nu a fost bine plătit!)

Ambasadorii din labirint

Aflat pe relevmentul fosei lui Cambuzier Brand, ministru păcălit de transporturi, cargourile NAVROM încă mai cărau ciment spre SPANIA. Sacii se aflau în slinguri așezate pe paleți. Macaragii bine plătiți amenajau pe fundul magaziei de la prova adevărate apartamente cu toate cele necesare pentru primii ambasadori "*prostrevolutionari*" bruneți în drum spre lumea libera. Ei își cărau sărăcia, nevoile și neamul în aur moștenit de la mama lor, lanțuri, ceacâie, inele, cercei. Aveau hrană, apă, țigări, pentru 10 zile.

De efort, din obișnuință, motoarele se opreau des, pentru odihnă. După două săptămâni, nava (cargoul Azuga 4800 TDw) a reușit să ajungă de la CONSTANȚA la PASERO în SICILIA. Pasagerii nu au mai rezistat, au fumat prea mult, fumul/firul invizibil al Ariadnei i-a trădat, marinarii aflând i-au amenințat cu manica de incendiu. Din labirint au ieșit douăzeci de colorați identici în gri-cenușiu. Blindați cu valută, nervii aduși la extrem, solidari. Cele două tabere stăteau față în față. Autoritățile siciliene erau alertate. Altă navă deja ancorase alături, pentru reîntoarcerea coloraților la patria mamă.

Foarte înfierbântați, ambasadorii din labirint și-au suținut cu aplomb drepturile de viitori cetățeni europeni.

Să vă fie rușine ! Hoților! Cambuzierilor ! Asta este navă ? Astea sunt motoare? Ați subtilizat piesele de rezervă !, Ne-ați furat economiile obținute prin muncă cinstită și depozitate aici printre saci !. Nici mâncare în frigider nu mai aveți, că știm mai bine ca voi !. Trebuia să fim de multă vreme la destinație, iar voi abia v-ați târât până aici ! Marinarii lui Pește Prăjit ! Bine face Javra Ordinară că vă desființează ! Noi eram pregătiți cu stindarde colorate să ne reprezentăm țara și poporul în singurul loc din lume care a reușit prin război civil să scape de labirintul comunist înainte de a intra în el ! Nu ca voi !

SIBINESCU Constantin

Geniu Pustiu – Creier Imobiliar – Memoria nu ne lasă! (1990)

Pingelică Dada, ctitor burlesc în zbor frânt, înainte de Styx, a făurit cu Mamar Singar, "*drag toarăș și pretin*" al lui Pingelică, compania maritimă comercială Roliship, cu 51 %, respectiv 49 % cotă participare, bani de scobitori împărătești.

După revoluția extraterestră, întreprinderile au început să mai încropească niscaiva dolari. Primul ministru al guvernului condus de Ridi Pagliacio le-a înlocuit printr-un HG verdeața americană cu nutreț uscat autohton. Mamar i-a transmis lui Ridi că el nu mănâncă paie și că va face din lucrătorii români din țara lui material pentru falafel. Aceeași promisiune i-a făcut-o și dacă nu primea ramburs studenții aflați în facultăți de “*antrenament revoluționar*” cu rol determinant major ... Geniu Pustiu a dres cu busuiocul situația, dând alte patru cargouri, identice celor două Sousa și Săveni, confiscate de la un NAVROM în drum spre budă.

SIBINESCU Constantin

Cargoul Azuga a fost construit în iunie 1974 la Șantierul Naval Brăila, IMO 7418440, indicativ radio YQDB, 4800 T.D.W., 36 de membrii de echipaj. Înstrăinat în 1990 a mai navigat până în 2009 cu numele Yasar Kaptan II sfârșind în cimitirul de nave de la Aliaga ca majoritatea flotei românești.

Cristian MUNTEANU

Așteptăm în continuare: propunerile, sugestiile și articolele dumneavoastră
Pentru relații : gusmanflorin@gmail.com Tel: 0757.335.777 Florin GUSMAN